

til Tyskland. For øvrigt vilde det jo heller ikke stemme med det ærede Medlem Hr. Pinstrups nationale Følelser. Hvis han skulde have ladet dem være afgørende i nogen Maade, skulde de dernede jo have haft saa lidt som muligt. Nu fik de saa meget, som vi efter Omstændighederne kunde afse til dem. Landbrugseksporten blev fordelt under Hensyntagen til vor Stilling, idet vi skulde være neutrale ikke blot militært set, men ogsaa i vor Samhandel med de to Parter, der stod overfor hinanden; og jeg tror, at der i denne Henseende er blevet gjort Ret og Skel, saa vidt det da overhovedet var muligt under de vanskelige Forhold at træffe det rette. Jeg vil da sige til det ærede Medlem, at han kan intet vinde ved at gentage alle disse Anklager, som vi nu atter har hørt her i Dag.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes det gik med de 10 pCt., som skulde være det Maksimum, som maatte tjenes af Skotøjsfabrikkerne. Jeg tror, jeg kan berolige det ærede Medlem med at sige, at Kontrollen bliver selvfølgelig ført. Nu er hele Skotøjsordningen jo foran sit Ophør, men der har stadig været ført en indgaaende Kontrol med Skotøjsfabrikernes Regnskab. For øvrigt ved det ærede Medlem meget vel, hvorledes Skotøjsindustrien og Læderindustrien ligger i Øjeblikket i økonomisk Henseende, og at der ikke er nogen særlig Grund til at dvæle ved, hvad de har haft i Udbytte. De Aktier, som det ærede Medlem nævnte, idet han udtalte, at de havde staaet oppe i 300—400 pCt., staar nu under Pari, og dette er et tydeligt Vidnesbyrd om, at Forholdene har totalt forandret sig. Men den regnskabsmæssige Opgørelse, som har fundet Sted for de paagældende Virksomheders Vedkommende, viser, at de i det store og hele har holdt sig Ordningen efterrettelig; det er kun meget ringe Beløb, der for enkelte Fabrikkers Vedkommende er indtjent udover de 10 pCt., som maatte tjenes. Nu kan jeg ikke vide, om det ærede Medlem vil tro, hvad jeg siger; men jeg har givet Meddelelsen, som den ligger for mig, og jeg har ingen Grund til at tvivle om, at de Revisorer, Den overordentlige Kommission har haft, har gjort deres Arbejde paa den mest samvittighedsfulde Maade, og at de Tal, de har ladet tilflyde Kommissionens Medlemmer, har været rigtige.

Jeg maa i øvrigt sige om den Ordning, vi havde, Skotøjsordningen, Læderordningen og Hudeordningen, at den virkede i det store og hele tilfredsstillende. Det er klart, at en Ordning af den Beskaffenhed ikke kunde blive saaledes, at der ikke skulde

være et eller andet at udsætte paa den. Det var der; men som Bevis paa, at Ordningen i det store og hele virkede tilfredsstillende, kan jeg anføre, at alle andre Lande i Europa havde meget dyrere Fodtøj end vi, skønt Priserne i øvrigt var høje nok her i Landet. Læderpriserne var højere andetsteds. At de, der forhandlede Skotøj og Læder, var utilfredse med Ordningen, ved vi meget vel. Der har været mange Eksempler paa Klager over Den overordentlige Kommissions Arbejde paa dette Omraade. Ogsaa fra det ærede Medlems Side er saadanne Klager fremsatte. Men i Dag vendte det ærede Medlem Sagen om. I Dag anklagede det ærede Medlem Kommissionen for, at den ikke i Tide havde truffet sine Foranstaltninger, ikke i Tide havde draget Omsorg for, at vi fik en Regulering af Læder- og Fodtøjspriserne. Den overordentlige Kommission gik til det regulerende Arbejde denne Sag vedrørende, da det skønnedes, at det var muligt at faa hele Befolkningens Tilslutning til, at et saadant Arbejde blev foretaget. Det undrer mig, at det ærede Medlem efter at have været med til det, som jeg har anført, nu bagefter rejser Anklage mod Kommissionen, dels fordi den gjorde Arbejdet paa den Maade, som sket er, dels fordi Kommissionen ikke straks vilde følge ham i hans Kritik og umiddelbart efter, at Ordningen var truffet, vilde lave det hele om. Det kunde ikke lade sig gøre, saaledes laa Forholdene ikke. Derfor er det urigtigt af det ærede Medlem nu at rejse disse Anklager mod Den overordentlige Kommission for det Arbejde, den gjorde paa bedste Maade.

Jeg anbefaler, at vi anvender de Penge, her er Tale om, knapt 3 Mill. Kr., til en Grundfond, som vi overlader til Landbrugsministeren at administrere — selvfølgelig ikke efter Regler, han vilkaarligt fastsætter, men efter Regler, som f. Eks. Rigsdagens Finansudvalg godkender —, at Renterne bliver uddelt til Landmænd med Ejendomsbesiddelse som den, jeg har nævnt, og at Pengene af de paagældende bliver anvendt til Grundforbedringsarbejder, som Nationen i høj Grad har Brug for.

Larsen-Badse: Den Omstændighed at der er blevet Penge tilovers ved Afviklingen af den Ordning, vi har haft paa dette Omraade, tyder paa, at de Maksimalpriser, der oprindeligt har været fastsatte for Skindene, har været for lave; thi ellers vilde der ikke have været tjent Penge for Statskassen. Det er for saa vidt ikke uretfærdigt, at disse Penge bliver givet tilbage